Europa-Parlamentet
2024-2029

Budgetkontroluddvalget

2025/2032(INI)

10.11.2025

UDKAST TIL BETÆNKNING

om kontrol, gennemsigtighed og sporbarhed af resultatbaserede instrumenter (2025/2032(INI))

Budgetkontroluddvalget

Ordfører: Monika Hohlmeier

PR_INI

INDHOLD

Side

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING 3

BEGRUNDELSE 13

FORSLAG TIL EUROPA-PARLAMENTETS BESLUTNING

om kontrol, gennemsigtighed og sporbarhed af resultatbaserede instrumenter

(2025/2032(INI))

Europa-Parlamentet,

– der henviser til artikel 311, 312, 319, 323 og 324 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF),

– der henviser til Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2093 af 17. december 2020 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027[1] og til den fælles erklæring, der er opnået enighed om mellem Parlamentet, Rådet og Kommissionen i denne forbindelse, samt de dertil knyttede ensidige erklæringer,

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2024/2509 af 23. september 2024 om de finansielle regler vedrørende Unionens almindelige budget[2] (finansforordningen),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU, Euratom) 2020/2092 af 16. december 2020 om en generel ordning med konditionalitet til beskyttelse af Unionens budget[3] (forordningen om konditionalitet vedrørende retsstatsprincippet),

– der henviser til Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) 2024/1263 af 29. april 2024 om effektiv samordning af de økonomiske politikker og om multilateral budgetovervågning samt om ophævelse af Rådets forordning (EF) nr. 1466/97[4],

– der henviser til sin beslutning af 15. december 2022 om opskalering af den flerårige finansielle ramme for 2021-2027: Et robust EU-budget, der er egnet til nye udfordringer[5],

– der henviser til sin holdning af 27. februar 2024 om udkast til Rådets forordning om ændring af forordning (EU, Euratom) 2020/2093 om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027[6],

– der henviser til den interinstitutionelle aftale af 16. december 2020 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen om budgetdisciplin, om samarbejde på budgetområdet og om forsvarlig økonomisk forvaltning samt om nye egne indtægter, herunder en køreplan for indførelse af nye egne indtægter[7] (IIA'en),

[1] EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 11, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2093/oj.
[2] EUT L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj.
[3] EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2020/2092/oj.
[4] EUT L, 2024/1263, 30.4.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/1263/oj.
[5] EUT C 177 af 17.5.2023, s. 115.
[6] EUT C, C/2024/6750 af 26.11.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/6750/oj.
[7] EUT L 433 I af 22.12.2020, s. 28, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2020/1222/oj.

– der henviser til sin holdning af 16. december 2020 om udkast til Rådets forordning om fastlæggelse af den flerårige finansielle ramme for årene 2021-2027[8],

– der henviser til Den Europæiske Revisionsrets årsberetning af 10. oktober 2024 om budgetgennemførelsen i regnskabsåret 2023, med institutionernes svar,

– der henviser til Revisionsrettens særberetning 13/2024 af 2. september 2024 med titlen "Absorption af midler fra genopretnings- og resiliensfaciliteten – Fremskridt med visse forsinkelser og risici med hensyn til afslutningen af foranstaltningerne og dermed opfyldelsen af facilitetens mål", Revisionsrettens særberetning 14/2024 af 11. september 2024 med titlen "Grøn omstilling – Bidraget fra genopretnings- og resiliensfaciliteten er uklart" og Revisionsrettens særberetning 22/2024 af 21. oktober 2024 med titlen "Dobbeltfinansiering fra EU-budgettet – Kontrolsystemerne mangler væsentlige elementer til at afbøde den øgede risiko ved genopretnings- og resiliensfacilitetens model for finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger",

– der henviser til Revisionsrettens analyse 03/2025 af 16. juni 2025 med titlen "Muligheder for den flerårige finansielle ramme for perioden efter 2027", Revisionsrettens analyse 04/2025 af 19. juni 2025 med titlen "Fremtiden for EU's samhørighedspolitik: Udnyttelse af tidligere erfaringer",

– der henviser til sin beslutning af 7. maj 2025 om et moderniseret langsigtet budget for Unionen i en verden i forandring og til udtalelse fra Budgetkontroludvalget til Budgetudvalget om et fornyet langsigtet budget for Unionen i en verden i forandring[9],

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget af 23. april 2025 om decharge for gennemførelsen af Den Europæiske Unions almindelige budget for regnskabsåret 2023, Sektion III – Kommissionen, forvaltningsorganerne og 9., 10. og 11. Europæiske Udviklingsfond,

– der henviser til Kommissionens rapport fra december 2023 med titlen "Study supporting the mid-term Evaluation of the Recovery and Resilience Facility" (Undersøgelse til støtte for midtvejsevalueringen af genopretnings- og resiliensfaciliteten),

– der henviser til Den Europæiske Anklagemyndigheds (EPPO's) årsberetning for 2024, der blev offentliggjort den 3. marts 2025,

– der henviser til Mario Draghis rapport fra september 2024 om fremtiden for Europas konkurrenceevne (Draghirapporten),

– der henviser til Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse af 8. oktober 2024 med titlen "Midtvejsevaluering af den europæiske genopretningsplan efter covid-19 (genopretnings- og resiliensfaciliteten)"[10],

– der henviser til de oplysninger, der er offentliggjort på resultattavlen for genopretning og resiliens,

---

[8] EUT C 445 af 29.10.2021, s. 240.
[9] Vedtagne tekster, P10_TA(2025)0090.
[10] EUT C, C/2024/7057 af 4.12.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2024/7057/oj.

– der henviser til sin interne forskning, sin dybdegående analyse og sine briefinger om facilitetens gennemførelse,

– der henviser til Enrico Lettas rapport af 17. april 2024 med titlen "Much more than a market – speed, security, solidarity: Empowering the Single Market to deliver a sustainable future and prosperity for all EU Citizens" (Meget mere end et marked – hurtighed, sikkerhed og solidaritet – styrkelse af det indre marked for at skabe en bæredygtig fremtid og velstand for alle EU-borgere) (Letta-rapporten),

– der henviser til rapporten af 20. februar 2024 fra Kommissionens gruppe på højt plan om samhørighedspolitikkens fremtid med titlen "Forging a sustainable future together – Cohesion for a competitive and inclusive Europe" (Opbygning af en bæredygtig fremtid i fællesskab – samhørighed for et konkurrencedygtigt og inklusivt Europa),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 11. februar 2025 med titlen "Vejen til den næste flerårige finansielle ramme" (COM(2025)0046),

– der henviser til Kommissionens meddelelse af 29. januar 2025 med titlen "Et konkurrenceevnekompas for EU" (COM(2025)0030),

– der henviser til Det Europæiske Råds konklusioner af 20. marts 2025, 6. marts 2025 og 19. december 2024,

– der henviser til de politiske retningslinjer for Kommissionens mandatperiode 2024-2029, som blev forelagt af den valgte formand for Kommissionen den 18. juli 2024,

– der henviser til Det Europæiske Regionsudvalgs udtalelse af 20. november 2024 med titlen "EU-budgettet og stedbaserede politikker: forslag til nye udformnings- og gennemførelsesmekanismer i FFR efter 2027"[11],

– der henviser til Kommissionens forslag af 16. juli 2025 til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om fastsættelse af en udgiftssporings- og præstationsramme for budgettet samt andre horisontale regler for EU-programmer og -aktiviteter (COM(2025)0545),

– der henviser til sin beslutning af 18. juni 2025 om gennemførelsen af genopretnings- og resiliensfaciliteten[12],

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A10-0074/2025),

– der henviser til forretningsordenens artikel 55 og artikel 148, stk. 2,

– der henviser til betænkning fra Budgetkontroludvalget (A10-0000/2025),

A. der henviser til, at forsvarlig økonomisk forvaltning som defineret i finansforordningen kræver, at Unionens midler gennemføres i overensstemmelse med principperne om sparsommelighed, produktivitet og effektivitet, idet det sikres, at ressourcerne anvendes

[11] EUT C, C/2025/279, 24.1.2025, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2025/279/oj.
[12] Vedtagne tekster, P10_TA(2025)0128.

på en omkostningseffektiv måde, at målene nås rettidigt, i passende kvantitet og kvalitet og til den bedste pris, og at de tilsigtede resultater og virkninger opnås;

B. der henviser til, at når Unionens finansiering har form af støtte, der ikke er knyttet til godtgørelse af støtteberettigede omkostninger, men til resultater, output eller andre resultatindikatorer, afhænger betalingerne af opfyldelsen af forud fastsatte milepæle eller mål, som skal kontrolleres, inden der foretages nogen udbetaling;

C. der henviser til, at denne tilgang ved at afkoble udbetalinger fra faktiske udgifter i alvorlig grad begrænser tilgængeligheden af data om faktiske omkostninger og derfor begrænser muligheden for at vurdere sparsommelighed, produktivitet og effektivitet;

D. der henviser til, at den manglende udgiftskontrol øger risikoen for oppustede eller urealistiske omkostningsoverslag, hvilket undergraver forsvarlig økonomisk forvaltning, gennemsigtighed og ansvarlighed; der henviser til, at Revisionsretten gentagne gange har advaret om mangler i omkostningsvurderingerne, variabilitet i de nationale revisionsstandarder og svagheder i Kommissionens tilsynskapacitet;

E. der henviser til, at vide skønsbeføjelser ved vurderingen af, om milepæle og mål er blevet opfyldt, kan føre til inkonsekvent behandling af medlemsstaterne;

F. der henviser til, at Revisionsretten har konstateret adskillige svagheder i udformningen af genopretnings- og resiliensfacilitetens kontrolsystem, herunder overdreven afhængighed af nationale organer, ufuldstændige revisionsspor, systemiske fejl og risici for inkonsekvent anvendelse på tværs af medlemsstaterne;

G. der henviser til, at demokratisk ansvarlighed kræver, at Parlamentets rolle som lovgiver og budget- og dechargemyndighed beskyttes med strenge ansvarlighedsmekanismer og fuld gennemsigtighed med hensyn til de endelige modtagere af EU-midler, og der henviser til, at medlemsstaterne og andre nationale myndigheder ikke bør betragtes som endelige modtagere af EU-midler;

Udfordringer, der påvirker gennemsigtigheden, ansvarligheden og den effektive kontrol med resultatbaserede instrumenter

1. bekræfter på ny, at resultatbaserede instrumenter skal overholde principperne om lovlighed, formel rigtighed, sparsommelighed, produktivitet og effektivitet, og at forenkling aldrig bør ske på bekostning af forsvarlig økonomisk forvaltning;

2. bemærker, at genopretnings- og resiliensfaciliteten er det første store resultatbaserede instrument på EU-plan, som udelukkende er baseret på finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger; bemærker endvidere, at modellen for genopretnings- og resiliensfaciliteten er blevet kopieret i andre finansielle instrumenter såsom Ukrainefaciliteten og faciliteten for Vestbalkan; noterer sig Kommissionens forslag om at anvende en lignende model i den næste flerårige finansielle ramme (FFR) for de fleste af EU's finansieringsprogrammer;

3. gentager sin bekymring over, at genopretnings- og resiliensfacilitetens centraliserede, resultatbaserede gennemførelsesmodel har afsløret kritiske svagheder, som Kommissionen har anerkendt, herunder reduceret ansvarlighed og begrænset tilsyn på

EU-plan med overholdelsen af regler og bestemmelser; understreger, at gennemsigtigheden med hensyn til de endelige modtagere fortsat er utilstrækkelig, og at merværdien for EU er blevet svækket af det begrænsede antal grænseoverskridende projekter og de subnationale enheders, navnlig lokale og regionale myndigheders, utilstrækkelige beslutningskompetence i forbindelse med udformningen og gennemførelsen af faciliteten;

4. mener, at selv om genopretnings- og resiliensfaciliteten skal være et resultatbaseret instrument, er dens finansiering ofte ikke knyttet til resultater, da den fokuserer mere på output end på resultater; mener, at fremtidige resultatbaserede instrumenter bør fastsætte mere specifikke centrale resultatindikatorer, der sikrer, at investeringerne er i overensstemmelse med instrumentets mål, og giver en klar merværdi for EU;

5. understreger, at afhængighed af forudgående omkostningsoverslag uden kontrol af faktiske udgifter skaber en strukturel ansvarlighedskløft, begrænser muligheden for at vurdere valuta for pengene og dermed risikerer at undergrave principperne om sparsommelighed og effektivitet i gennemførelsen af EU-midler;

6. er yderst bekymret over Kommissionens forslag om at gøre generel brug af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, i den næste FFR uden tilstrækkelige sikkerhedsforanstaltninger til at sikre forsvarlig økonomisk forvaltning i forbindelse med gennemførelsen af EU-midler; understreger sin bekymring over et så stort skift i retning af en ny budgetgennemførelsesmodel uden i tilstrækkelig grad at afhjælpe de mangler, der er konstateret i tidligere eller eksisterende resultatbaserede instrumenter, og uden en omfattende evaluering af genopretnings- og resiliensfaciliteten;

7. hævder, at den generelle anvendelse af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, øger risikoen for uregelmæssigheder, dobbeltfinansiering og svig og dermed mindsker gennemsigtigheden og sporbarheden af EU-midler; understreger, at dette i sidste ende kan hindre Parlamentets kontrol med gennemførelsen af EU-budgettet og undergrave dets rolle som dechargemyndighed;

8. bemærker med bekymring, at EPPO ved udgangen af 2024 behandlede 311 aktive sager vedrørende NextGenerationEU, hvoraf alle undtagen fire vedrørte genopretnings- og resiliensfaciliteten, hvilket svarer til ca. 17 % af alle aktive undersøgelser af svig i forbindelse med udgifter; bemærker endvidere, at den anslåede skade på EU's finansielle interesser beløber sig til 2,8 mia. EUR, hvilket svarer til 30 % (2023: 25 %) af de samlede anslåede skader som følge af svig i forbindelse med EU's udgifter;

9. udtrykker bekymring over, at resultatbaserede instrumenter, der anvender finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, fokuserer mere på systemrevisioner end på kontrol af faktisk afholdte udgifter; advarer om, at sådanne systemrevisioner måske ikke afslører underliggende problemer, som kan smitte af på og i alvorlig grad underminere den forsvarlige økonomiske forvaltning af Unionens budget og beskyttelsen af Unionens finansielle interesser; mener, at kontrolsystemerne i flere medlemsstater selv under den nuværende finansielle arkitektur og gennemførelsesmodel for EU-finansiering har vist systemiske svagheder, hvilket har ført til manglende afsløring og forebyggelse af svig eller andre uregelmæssigheder, f.eks. i forbindelse med OPEKEPE-sagen i Grækenland eller de sager, der involverer midler til udvikling af

landdistrikterne i Slovakiet; opfordrer derfor Kommissionen til at træffe afgørende korrigerende foranstaltninger, styrke revisions- og akkrediteringsprocedurerne og sikre, at lignende systemiske fejl ikke kan gentage sig, samtidig med at proportionalitetsprincippet med hensyn til rapporterings- og dokumentationsforpligtelser overholdes;

10. bemærker med bekymring manglen i lovgivningen på resultatbaserede instrumenter såsom genopretnings- og resiliensfaciliteten og i Kommissionens forslag til FFR for 2028-2034 på klare standarder og tærskler for, hvornår de nationale forvaltnings- og kontrolsystemer anses for at være utilstrækkelige eller upålidelige, hvilket overlader korrigerende foranstaltninger eller suspensioner til skønsmæssige vurderinger;

11. understreger, at den generelle anvendelse af finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, kræver, at Den Europæiske Revisionsret og de nationale revisionsmyndigheder i væsentlig grad tilpasser deres aktiviteter og bevæger sig i retning af en anden revisionstilgang; advarer om, at en sådan ændring uden at sikre, at revisionsmyndighederne er parate, vil udgøre betydelige udfordringer og kan skabe et strukturelt hul i revisionssporet med alvorlige konsekvenser for både den forsvarlige økonomiske forvaltning af Unionens budget og dechargeproceduren;

12. beklager de ufuldstændige revisionsspor, som Revisionsretten har konstateret under de resultatbaserede instrumenter såsom genopretnings- og resiliensfaciliteten, som svækker sporbarheden og begrænser Parlamentets og Revisionsrettens mulighed for at udøve kontrol;

13. understreger, at stor afhængighed af nationale myndigheder og eksterne revisorer uden stærke sikkerhedsforanstaltninger og detaljeret vejledning fra Kommissionen, teknisk bistand og målrettet uddannelse i metoder til forvaltningsrevision risikerer at medføre variationer i kontrollernes kvalitet og uafhængighed;

14. insisterer på, at revisionsorganerne i medlemsstaterne skal overholde internationalt anerkendte revisionsstandarder; advarer om, at undladelse heraf undergraver pålideligheden af deres arbejde og udgør en risiko for tilgangen med én enkelt revision; noterer sig Revisionsrettens gentagne konstateringer af visse nationale revisionsmyndigheders mangler med hensyn til omfang, kvalitet, dokumentation og rapportering; understreger behovet for en klar ansvarsramme for at sikre kvalitet og sammenhæng;

15. understreger, at fragmenterede IT- og datasystemer på tværs af medlemsstaterne øger risikoen for fejl, uregelmæssigheder, dobbeltfinansiering, forsinkelser og inkonsekvent rapportering; minder om, at Parlamentet for at sikre fuld sporbarhed af EU-midler gentagne gange har opfordret til oprettelse af et fælles, integreret og interoperabelt informations- og overvågningssystem, herunder et fælles datamining- og risikovurderingsværktøj, der bygger på — men ikke er begrænset til — eksisterende værktøjer og databaser i forbindelse med omarbejdningen af finansforordningen; beklager imidlertid medlemsstaternes afvisning af at gøre anvendelsen af et sådant system obligatorisk fra begyndelsen af den næste FFR; glæder sig over Kommissionens igangværende bestræbelser på at udvikle et sådant interoperabelt system, der bygger på ARACHNE-værktøjet, og opfordrer indtrængende alle medlemsstater til at gøre fuld

brug af dette system; understreger, at effektiviteten af enhver ny finansieringsmodel afhænger af pålideligheden og konsistensen af de underliggende data og overvågningsværktøjer; understreger, at et sådant system skal give nøjagtige og rettidige oplysninger, minimere falske positive resultater og fungere på en stabil og pålidelig måde;

16. understreger, at delt forvaltning i den næste FFR skal inddrage regionale og lokale myndigheder og interessenter, herunder i tilfælde af resultatbaserede instrumenter, både i beslutnings- og planlægningsfasen og i gennemførelsesfasen, for at sikre merværdien for EU af grænseoverskridende projekter og fokusere på målbare resultater snarere end output;

17. bemærker, at en kombination af tilskud og finansielle instrumenter i resultatbaserede rammer øger kompleksiteten og risikoen for dobbeltfinansiering, uregelmæssigheder, svig, overkompensation og svage ansvarskæder; understreger navnlig, at når finansiering ikke er knyttet til omkostninger, øger den manglende omkostningskontrol yderligere risikoen for overlapninger mellem forskellige finansieringsstrømme og undergraver sikkerheden for forsvarlig økonomisk forvaltning;

18. påpeger, at resultatbaseret overvågning ikke nødvendigvis mindsker de administrative byrder, men at svage kontrolsystemer tværtimod kan skabe skjulte omkostninger uden at sikre større sikkerhed; mener, at ethvert skift til anvendelse af resultatbaserede gennemførelsesmodeller kræver kapacitetsopbygning på EU-plan og i medlemsstaterne, da overvågnings-, kontrol- og revisionsbehovene i tilfælde af resultatbaserede gennemførelsesmodeller adskiller sig fra behovene for instrumenter, der er baseret på godtgørelse af støtteberettigede omkostninger;

19. advarer om, at den stigende anvendelse af resultatbaserede instrumenter uden at styrke den parlamentariske kontrol risikerer at ændre den institutionelle balance til fordel for udøvende beføjelser og væk fra demokratisk ansvarlighed; insisterer på, at enhver forvaltningsmodel for resultatbaserede instrumenter skal inddrage Parlamentet og Rådet på lige vilkår; afviser ethvert forslag om at forstyrre den institutionelle balance og undergrave Parlamentets rolle som budget- og dechargemyndighed;

Anbefalinger til styrkelse af kontrol, gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med resultatbaserede instrumenter

20. mener, at modellen med finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, for resultatbaserede instrumenter ikke bør anvendes som en generel metode til gennemførelse eller godtgørelse mellem medlemsstaterne og støttemodtagerne, undtagen for mindre støttemodtagere, der gennemfører projekter under visse finansielle tærskler; understreger navnlig, at store og komplekse projekter fortsat bør være omkostningsbaserede, da deres omfang, varighed og finansiering på flere niveauer kræver detaljeret finansiel rapportering og verificerbare udgiftsdata for at sikre korrekt overvågning og ansvarlighed; opfordrer til fortsat og udvidet anvendelse af faste beløb og forenklede omkostningsmuligheder, navnlig for mindre eller mellemstore investeringer, som effektive og forholdsmæssige værktøjer til at mindske de administrative byrder, øge tilgængeligheden for mindre støttemodtagere og opretholde ansvarlighed og sporbarhed i anvendelsen af EU-midler;

21. understreger, at EU-finansiering kun bør ydes til foranstaltninger, der er direkte knyttet til konkrete, verificerbare projekter, der viser håndgribelige fremskridt, målbare resultater, bidrager til Unionens politiske mål og kan overvåges og revideres effektivt;

22. opfordrer Kommissionen til at afstå fra at indføre komplekse eller spekulative metoder til omkostningsvurdering, som risikerer at undergrave gennemsigtigheden og sammenligneligheden på tværs af medlemsstaterne; opfordrer i stedet indtrængende til udvikling og bredere anvendelse af harmoniserede og verificerbare forenklede omkostningsmuligheder, der skaber klarhed, mindsker de administrative byrder og opretholder et passende ansvarlighedsniveau;

23. opfordrer til utvetydige overholdelseskriterier for at fastslå, hvornår resultatbaserede instrumenter opfylder planlagte output eller resultater, med ensartede definitioner på tværs af medlemsstaterne;

24. opfordrer til regelmæssige vurderinger af de faktiske omkostninger, der er afholdt i forbindelse med gennemførelsen af resultatbaserede instrumenter, i forhold til medlemsstaternes omkostningsoverslag for at forhindre uoverensstemmelser; mener, at sådanne vurderinger automatisk bør udløse kontroller og revisioner i tilfælde, hvor der er betydelige forskelle mellem de faktiske og de anslåede omkostninger;

25. insisterer på, at enhver anvendelse af modellen med finansiering, der ikke er knyttet til omkostninger, skal kræve en sammenhæng mellem betalingsanmodningerne og opfyldelsen af milepæle og mål på den ene side og gennemførelsen af konkrete projekter på den anden side; understreger, at uden en sådan sammenhæng bringes sporbarheden af EU-midler i alvorlig fare;

26. opfordrer til, at der oprettes et fælles, integreret og interoperabelt informations- og overvågningssystem, herunder et fælles datamining- og risikovurderingsværktøj; kræver, at anvendelsen af dette nye interoperable system bør være en forudsætning for at få adgang til EU-finansiering i den næste FFR;

27. kræver, at Kommissionen fastsætter og offentliggør klare tærskler for korrigerende foranstaltninger, herunder alvorsgrader, for at sikre ligebehandling og konsekvent håndhævelse;

28. insisterer på, at vurderingerne af opfyldelsen af milepæle og mål skal foretages af Kommissionen og ikke af medlemsstaterne og skal følge en gennemsigtig og standardiseret metode med dokumenterede pointtal og en underbygget begrundelse for eventuelle afvigelser over den lovbestemte tærskel; opfordrer til, at alle vurderingsdossierer stilles til rådighed for Parlamentet og Revisionsretten;

29. kræver større gennemsigtighed i gennemførelsen af resultatbaserede instrumenter, herunder rettidig offentliggørelse af alle Kommissionens vurderinger, nationale rapporteringsdata, revisionsresuméer og inddrivelsesforanstaltninger i et format, der er tilgængeligt, sammenligneligt og verificerbart, og som sikrer, at Parlamentet, Revisionsretten og borgerne kan kontrollere anvendelsen af EU-midler; understreger, at adgang til oplysninger bør følge en kaskadetilgang — der sikrer fuld og ubegrænset realtidsadgang for Revisionsretten, en garanteret og ubegrænset ret for Parlamentet til at stille spørgsmål og anmode om oplysninger og passende, gennemsigtig adgang for

borgerne i overensstemmelse med afgørelser fra Den Europæiske Unions Domstol; minder om, at alle gennemsigtighedsforanstaltninger skal overholde databeskyttelseskravene i den generelle forordning om databeskyttelse og relevant EU-lovgivning; understreger, at de offentligt tilgængelige data præcist skal afspejle projekternes faktiske gennemførelse og fremskridt snarere end planlagte forpligtelser eller udbetalinger, der udelukkende er foretaget med henblik på opfyldelse af milepæle og mål i henhold til nationale planer, og dermed give et reelt billede af de resultater, der er opnået på stedet;

30. understreger, at alle Kommissionens databaser og informationssystemer, der anvendes til indsamling, udveksling og overvågning af data mellem Kommissionen og medlemsstaterne, skal være tilgængelige for Revisionsretten; understreger, at Revisionsretten bør have direkte og hurtig adgang til de oprindelige data, der er registreret i systemet, uden forudgående ændring, aggregering eller redigering foretaget af nationale myndigheder eller Kommissionens tjenestegrene; understreger, at en sådan adgang er afgørende for at sikre revisionernes uafhængighed, pålidelighed og effektivitet og for at opretholde gennemsigtighed og ansvarlighed i forbindelse med gennemførelsen af Unionens budget;

31. opfordrer til øget rapportering af resultatbaserede instrumenter, der skal omfatte data på projektniveau svarende til samhørighedspolitikkens data, og som sikrer den geografiske fordeling af finansiering og interventioner på subnationalt plan;

32. opfordrer til forbedrede revisionsspor ved at kræve systematisk dokumentation af verifikationstrin og sikre, at registrene er fuldstændige, tilgængelige og kontrollerbare på både EU-plan og nationalt plan;

33. kræver, at Kommissionen indfører solide sikkerhedsforanstaltninger for at sikre konsekvent og uafhængigt revisionsarbejde af høj kvalitet i alle medlemsstater, herunder gennem detaljeret metodologisk vejledning, bæredygtig teknisk bistand, når revisionsmyndighederne udviser vedvarende svagheder, og målrettet uddannelse i standarder for forvaltningsrevision; insisterer på, at tillid til nationale myndigheder og eksterne revisorer skal være betinget af overholdelse af disse sikkerhedsforanstaltninger for at forhindre variationer i kontrollens kvalitet og uafhængighed;

34. opfordrer til, at der indføres prædiktive analyseværktøjer, der drives af kunstig intelligens, samt maskinlæringskapaciteter, der vil gøre det muligt for revisorer at foretage risikovurderinger i realtid og identificere uregelmæssigheder mere effektivt;

35. anmoder Kommissionen om at styrke garantierne for finansielle instrumenter, herunder strengere lofter for forvaltningsgebyrer, gennemsigtige regler for direkte tildelinger og kontroller for at forhindre dobbeltfinansiering og overtrædelser af statsstøttereglerne; kræver, at lofterne for forvaltningsgebyrer, navnlig for direkte tildelinger til fondsforvaltere for egenkapital- eller kvasiegenkapitalprodukter, ikke bør udhule EU-støttens værdi for pengene, navnlig når operationernes omfang er beskedent;

36. gentager behovet for at øge gennemsigtigheden ved at udvide modellen for resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten til at omfatte alle resultatbaserede instrumenter for at forbedre rettidigheden og sammenligneligheden af den nationale rapportering og sikre offentlig adgang, sporbarhed og ansvarlighed;

opfordrer indtrængende Kommissionen til at sikre fuld interoperabilitet mellem EU's og de nationale datasystemer, reducere manuelle input, forbedre datakvaliteten og muliggøre sporbarhed i realtid helt ned til de endelige støttemodtagere; opfordrer i denne forbindelse Kommissionen til at sikre, at data om de reelle endelige modtagere af resultatbaseret instrumentfinansiering, herunder kontrahenter og underleverandører, er tilgængelige i realtid for revisions- og dechargemyndigheder samt for EPPO og Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig;

37. insisterer på, at Parlamentets beføjelser som lovgiver, budgetmyndighed og dechargemyndighed skal respekteres fuldt ud, og at det skal have adgang til alle nødvendige data for at kunne udøve sine funktioner;

°

° °

38. pålægger sin formand at sende denne beslutning til Rådet og Kommissionen.

BEGRUNDELSE

Resultatbaserede instrumenter ændrer den måde, hvorpå Den Europæiske Union finansierer sine politikker. Ved at knytte betalinger til opfyldelsen af milepæle og mål snarere end til godtgørelse af støtteberettigede omkostninger skal de fremskynde reformer og styrke fokus på resultater. Genopretnings- og resiliensfaciliteten var den første storstilede anvendelse af denne model, og Kommissionen har foreslået at integrere den mere bredt gennem nationale og regionale partnerskabsplaner i den næste flerårige finansielle ramme.

Denne ændring har ubestridelige fordele: Den forenkler procedurerne, lægger vægt på output og kan øge det politiske ejerskab til reformer. Den indebærer dog også betydelige risici med hensyn til kontrol, gennemsigtighed og ansvarlighed. Den Europæiske Revisionsret har allerede konstateret svagheder i udformningen af kontrolsystemet for genopretnings- og resiliensfaciliteten, herunder ufuldstændige revisionsspor, stor afhængighed af nationale myndigheder og variationer i kontrolkvaliteten på tværs af medlemsstaterne. Europa-Parlamentets Forskningstjeneste har fremhævet mangler i den nationale rapportering og begrænsningerne i gennemsigtighedsværktøjer såsom resultattavlen for genopretnings- og resiliensfaciliteten og ekspertgrupper. Europa-Parlamentets nylige undersøgelse af resultat- og mainstreamingrammen for EU-budgettet for Budgetudvalget har yderligere understreget manglerne i datasystemerne, overvågningssvaghederne og begrænsningerne for Europa-Parlamentets engagement.

Disse erfaringer skal tages alvorligt. Uden adgang til data om de faktiske omkostninger ved EU-finansierede interventioner er det vanskeligt at påvise valuta for pengene. Uden klare tærskler for korrigerende foranstaltninger risikerer håndhævelsen at blive inkonsekvent eller vilkårlig. Uden gennemsigtige metoder til vurdering af milepæle og mål er der risiko for forskelsbehandling mellem medlemsstaterne. Og uden stærkere parlamentarisk inddragelse svækkes den demokratiske ansvarlighed.

Denne betænkning opfordrer derfor til en stærkere ramme for kontrol og gennemsigtighed for resultatbaserede instrumenter: harmoniserede metoder, interoperable datasystemer, robuste revisionsspor og klare kriterier for korrektioner. Den opfordrer indtrængende Kommissionen til at udvide gennemsigtighedsværktøjerne, sikre fuld sporbarhed for støttemodtagere og endelige modtagere og styrke sikkerhedsforanstaltningerne for finansielle instrumenter. Vigtigst af alt insisterer den på, at Parlamentet skal spille en større rolle i forvaltningen af resultatbaserede instrumenter.

Europa-Kommissionen foreslår at kanalisere flere hundrede milliarder euro gennem denne model i de kommende år. Resultatbaserede instrumenter kan, hvis de udformes hensigtsmæssigt, levere reformer effektivt og styrke tilliden til EU. Hvis ikke, risikerer de at undergrave ansvarligheden og svække forbindelsen mellem EU-finansiering og forsvarlig økonomisk forvaltning. Denne initiativbetænkning har til formål at sikre, at erfaringerne fra genopretnings- og resiliensfaciliteten indarbejdes fuldt ud i den næste generation af instrumenter, således at resultaterne modsvares af integritet, gennemsigtighed og demokratisk kontrol.